ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 18 АПРИЛЪ 1925 ГОД. БРОЙ 88.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и имени дни по 50 л., за скръбни—100 лева.

Официални обявления по 1·50 лв. на [ ] с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Рѫкописи не се връщатъ.

Г-ца Зоя Василева Иванова
и
Г-нъ Тодоръ Гиргинъ Нитовъ
СГОДЕНИ.

Ямболъ. София.

Д-ръ П. ДИЦОВСКИ

се установи въ гр. Ямболъ, на улица «Босфорска», № 3 до банянския мостъ.

ПРИЕМА БОЛНИ.

5—5

Сладкарница „РОЗА“

Съобщава на многобройнитѣ си клиенти и познати, че по случай великитѣ праздници ще изработва **козунаци, торти** и други. Сѫщо ще продава първокачествена МАЯ за козунаци, романска «Брагадиру» и ще приема порѫчки за всички видове сладкиши. 3—3

Ал. Разбойниковъ

П. АДВОКАТЪ

почна отново да упражнява професията си. (писалище близо окрѫжния сѫдъ, до държавнитѣ бирници). 3

ВАЖНО ЗА СЕЛАТА:

Бояджикъ, Имерлий, Гюлюманово, Акъ-Бунаръ, Видинъ, Калфакьой, Гюбелъ, Гюбелъ-Курфанлий, Балѫ-Бунаръ и др.

Отъ 1 априлъ отворихъ модерна содо-лимонадена фабрика въ с. Ботево, съ превъзходно производство на **сода, лимонада, сайдеръ и си-си** отъ прочутата въ околностьта «Чурленска вода», която по сътношение на солитѣ превъзхожда най-добритѣ води въ околностьта.

Постояненъ депозитъ при **Желѣзко К. Момчевъ** — кръчмарь.

с. Ботево, Априлъ 1925 год.

Съ почитание: **Т. ДУПЛЕВЪ.**

2—3

ВАЖНО ЗА СПОСОБНИ ХОРА.

По случай изселването на гърцитѣ отъ село Козлуджа, Елховска околия, давамъ дюкяна си безъ наемъ, само да приеме инвентара и малкото стока, която се намира въ дюкяна.

Дюкяна се състои отъ 3 отдѣления подъ единъ покривъ: 1) модерно кафене 8/7 метра; 2) праматарница 10/5 метра и 3) зимникъ — складъ за вино 10/5 метра.

Побързайте! Споразумение лично.

Съдържатель: **Паскалъ Д. Бодучевъ.**

2—5

ВАЖНО ЗА ПОСЕТИТЕЛИТѢ НА БУРГАСЪ.

Бирария „ЯМБОЛЪ“

въ гр. Бургасъ

на

ПАНАЙОТЪ ТОТЕВЪ

Предлага на клиентитѣ и гоститѣ си чисти натурални бѣли и червени вина, гроздова ракия и финни коняци.

Точи се винаги отлежала бира.

Закуски студени и на скара.

Прислуга бърза и акуратна. 3—5

ДАВАТЪ СЕ подъ наемъ две хигиенични стаи, хизба, кухня и др. удобства.

Споразумение при **Джендо Караивановъ**, учитель — Ямболъ.

Рекламирайте чрезъ в. „Тракиецъ“!

КОНКУРСИТѢ У НАСЪ.

После славната епопея на нашия войнъ презъ балканската и европейската войни, родолюбивото гражданство реши да увѣковечи неговата паметь съ художествено архитектурни постройки. Почнаха се конкурси, почнаха и интриги и коментарии.

Понапрегнаха се мнозина, повика се на помощь благословенната демагогия, изпотрошиха се пера безъ да засегнатъ най-елементарното зло, което дразни, усложнява интригитѣ и осуетява всѣкаква логика по произвеждане конкурси. Ако съ затворени очи се гледа на обстоятелството какъ си правимъ конкурситѣ, то едва ли въ самото начало не ще се изправимъ предъ неминуемо заслѣпление, поквара на самото изкуство и забравимъ да виждаме сѫществения изходъ, чрезъ който бихме създали тукъ у насъ, българитѣ, достойно искренно разрешение на тоя солиденъ въпросъ рядъкъ за културата ни импулсъ.

Въ България конкурси по строежи на художественно-архитектурни паметници не могатъ и не ще ставатъ по досега заведениятъ (или по-право още незаведенъ редъ). Когато си правимъ конкурси, много лесно могатъ да се изключатъ всѣкакви ежби, недоволства и недоразумения между участвующитѣ, като конкурсисти и членоветѣ на журито — отъ една страна — и недоволството на гражданството — отъ друга страна. А това е най-важното! Но кой обръща внимание на това важно обстоятелство? Нима никому отъ тия господа, които събиратъ жури, не е известенъ реда за назначаване жури, установенъ вече по най безукоризненъ начинъ въ по културнитѣ страни на Европа? Нима ние, българитѣ, жадни за собственно чисто изкуство, ще мигаме въ недоумение и не ще възприемемъ тоя добре изпитанъ редъ, за да тръгнемъ по пѫтя на легално разрешение въпроса? *Тъй жалко е, че система за правене конкурси още нѣмаме!* Не за това ли се натъкнахме на редица факти на гледъ толкова смѣшни, а въ сѫщность не достойни за светия културенъ подемъ на родината? Кой българинъ не ще се заинтересува, защо наши първи хора въ изкуството сѫ останали съ горчивитѣ впечатления отъ извършенитѣ вече «конкурси»? Отровния бацилъ е въ основното начало на въпроса, а тоя бацилъ е скелята на системата за правене конкурси у насъ!

Системата за правене конкурси по обществени художественно-архитектурни строежи на западъ е безупречно, затова съ гордость европейцитѣ търсятъ и достигатъ висотата на своето национално изкуство и съ право се гордѣятъ чрезъ славата на своя непокваренъ гений. Тамъ институти, комитети, дружества и пр. проникнати, отъ свещения дългъ да увѣковечатъ наметьта било на частно общественно лице или обществени дейци, при съставени програми за постройка на обществени художественно-архитектурни строежи, се обръщатъ прямо до титулярнитѣ висши художественни инстанции за съдействие. И само *изпитани членове* за жури по преценка на представенитѣ конкурсни проекти се назначаватъ отъ тѣзи инстанции *тайно, въ самото надвечерие на опредѣления часъ* на преглеждане сѫщитѣ проекти. Никакви проекти, нито части отъ проекти не се приематъ минута следъ опредѣленото време.

Какъ сѫ ставали и продължаватъ да ставатъ конкурситѣ у насъ? — Далечъ не така!

Въ близкия културенъ Западъ журито не се назначава явно и съ месеци преди деньтъ, въ който ще се състои конкурса, за да могатъ въ тоя печаленъ антрактъ спокойно и тъй удобно да ставатъ споразумения по домашенъ и приятелски редъ между членове на журито отъ една страна и участвующитѣ скулптори, архитекти и пр. отъ друга страна. Нѣщо повече, тамъ не остава време, въ което да се правятъ орташки проекти на чисто спекулативни начала между членъ отъ жури и конкурсисти; тамъ не се приематъ въ никакви случаи закъснѣли съ или безъ умисълъ проекти или части отъ проекти, когато часътъ за представяне е точно и строго опредѣленъ; тамъ се дава широка публикация на програмата за обявения конкурсъ и не се укриватъ умишлено никакви данни—пояснителни приложения къмъ сѫщата програма; и най после, тамъ не се избиратъ за членове на журито хора, чиято стойность като капацитети художници е съмнителна и неизпитана.

Какъ направихме конкурситѣ напоследъкъ?

Допустимо ли е въ редовна система за извършване конкурси, журито да премира проекти, като корегира цѣлата художествена часть, следъ която коректура да избира за изпълнение единъ отъ две премирани проекти?

Кѫде и въ кои конкурси е било допуснато това чудо?

Що става съ тия, който утре ще искатъ да иматъ претенции за сериозни художници? Малко повече любовь къмъ изкуството, увѣреность въ себе си! За въ бѫдаще нека правимъ конкурси отъ подобенъ родъ съ скѫпо благородно чувство, въ името на чистия националенъ и общественъ духъ, за да имаме и право и смѣлость да се гордѣемъ съ настоящиятъ си и бѫдащъ успѣхъ.

Ю. К.

НАУЧЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Теорията на А. Вегнеръ за движението на континентитѣ[1]).

Въпросната теория на немския ученъ А. Вегенеръ, който преди години е билъ въ България на метереоложка служба, изглежда да има сѫщото революционно значение за геологията, каквото е имала Дарвиновата теория за биологията, а по настоящемъ Айнщайновата за физиката.

При наблюдаване на земната карта, Вегенеру се е хвърлило на очи видимото сходство между западната брѣгова линия на Африка и източната на Южна Америка. Ако мислено се съпоставятъ тия два материка, съвпадението на посоченитѣ имъ брѣгови линии (особено тия на щоковетѣ: плиткото подводно околовръстно плато на континентитѣ) е почти идеално. Паралелитѣ въ флората и фауната на тия два материка, засилили у Вегенера идеята за нѣкогашната цѣлость на сѫщитѣ континенти и го подтикнали да изгради своята теория за движението на континентитѣ и образуването на океанитѣ, публикувана въ 1915 г.

До Вегенера се учеше, че земната кора се е набръчкала отъ изтиването (респ. намаляване радиуса) на земното кълбо. Така сѫ се образували висини (планини) и низини (морета). Но земната физиономия никога не е била трайна, а открита за решителни промѣни: геологичната и биологична връзка между отдалечени суши се обясняваше съ „пропадане“ (хлътване) на междиннитѣ земи или „мостове“ (случая съ Африка и Южна Америка).

Вегенеръ разглежда следнитѣ обстоятелства:

1. Отъ идеята за набръчкването би трѣбвало да следва, че планинитѣ ще сѫ равномѣрно явление по лицето на сушата, което не е така. Морското дъно пъкъ е лишено отъ планини — то е принципално загладено. Въ сѫщность липсва постепенната преходность между суша и море (най-голѣмитѣ дълбини сѫ до острови).

2. Въ геологично отношение Африка и Южна Америка показватъ поразително диспозиционно и характерно съвпадение на известни геологични феномени. Планини и геологични образувания (пластове, морени и пр.), които у единия материкъ се пресичатъ отъ морския брѣгъ (и липсватъ по морското дъно) се продължаватъ въ точно съответни по географично мѣсто, посока, съставъ и възрасть — въ другия континентъ. Сѫщото явление се наблюдава между Северна Америка, Гренландия и Европа; отъ друга страна сѫщото явление личи и между Малагаскаръ (респ. Африка), Индия и Австралия.

3. На посоченитѣ 3 съотношения съответстватъ биологични и особено палеонтологични паралели на флора и фауна.

4 При трикратното измѣрване разстоянието между Гренландия и Европа, даже въ ново време се оказва, че то постепенно расте.

Отъ посоченитѣ и други детайлни разглеждания, Вегенеръ твърди, че континентитѣ сѫ се оформили (върху водата) не отъ хлътването на междиннитѣ части, а отъ отпѫтуване, раздвижване на пропукани части отъ единъ общъ първоначаленъ континентъ. Севернитѣ части сѫ се движили на западъ по-слабо, а южнитѣ по-силно; отъ източването южнитѣ заострени върхове на континентитѣ (Америка, Африка, Индустанъ) сѫ завити на изтокъ. Разцѣпването е станало веднажъ за винаги; въ последствие сѫ допустими малки и локални хлътвания, но частитѣ на свѣта сѫ се оформили отначало. Тогава сѫщо, отъ движението на континентитѣ сѫ се образували нагънатитѣ планини — поради притискането на континенталнитѣ маси една въ друга или въ препятствия: Кордилеритѣ, Хималаитѣ (отъ натиска на Индустанъ), Австралийскитѣ Алпи и пр. Никѫдѣ по сушата и планинитѣ не се срещатъ характерни дълбокоморски утайки; значи, не е имало смѣна на море съ суша.

[1]) По изложението на професоръ Ст. Бончевъ предъ Софийското природоизпитателно дружество.

Най интересна е идеята на Вегенеръ за изостатичното, т. е. балансирующе, движение на континентитѣ. Известно е, че металическия отвесъ, сочащъ центъра на земята, се отклонява при планинска маса; това отклонение, обаче е несъответно (по малко) на следуемото се отклонение отъ обема на даденъ масивъ (което накара да се предположи, че планинитѣ сж кухи); още, сжщото се намалява съ приближаването отъ океана къмъ сушата. Това се обяснява отъ известния фактъ, че горнитѣ зони на земното кълбо сж отъ силиций и алуминий (Sial) и сж съ най-малко относително тегло; подъ тѣхъ сж по-плътнитѣ пластове отъ силиций и магнезий (Sima) и т. н.

Sial-а, съставящъ континентитѣ, дава най-малко отклонение на отвеса. Континентитѣ, споредъ Вегенера, сж изолирани блокове отъ Sial (по-дебелъ подъ планинитѣ: отъ тамъ и слабото отклонение на отвеса)—материя твърда, но крехка,—лежаща върху Sima-та, която е по-тежъкъ базиченъ материалъ, съ свойства на подвижность, еластицитетъ или мекость. Sima-та представя дъна на океанитѣ; самитѣ континенти плуватъ или се плъзгатъ надъ нея. Ако континента се наведе или притисне на една страна, издига се или набръчква другата. Това е изостазията.

Капиталенъ доводъ, за подвижностьта на континентитѣ, Вегенеръ вижда въ обстоятелството, че редъ геологични данни показватъ какво полюситѣ на земята сж мѣстили мѣстата си, отъ което, екватора минавайки презъ една или друга зона, е давалъ условия да се образуватъ каменовжглените пояси въ разни ширини на земята. Отъ сжщото идатъ и ледниковитѣ и пустинни явления въ разни мѣста, за които останкитѣ свѣдочатъ.

Макаръ и оспорвана отъ разни страни, теорията на Вегенера има очебиюща правдоподобность. Тя, може би, погребва още една приказка: за тайнствената Атлантида, за която бѣхме почнали да добиваме всички увѣрения по културнитѣ паралели между Африка и Южна Америка. Но, презъ своя победоносенъ революционенъ ходъ, науката, макаръ че не отговаря на причиннитѣ основания, ни запазва твърде много още очарования и кой знае... може би обрати.

К. К.

Преводачитѣ.

При все че на книжовния ни пазаръ тепърва се изхвърлиха несмѣтенъ брой преводи съ незначителна литературна стойность, или съ изказана такава, но съ отрицателно и гибелно влияние въ живота, ний не можемъ да гледаме на всичко чуждо съ предупреждение, въ черупка, и да се силимъ да свикнемъ само съ това, което може да се роди и у насъ.

Ний не можемъ да не се интересуваме и да изучаваме чуждия животъ и литература, защото, ако намѣтнемъ мантията на егоизма и самомнението, ний после, не бихме се надѣвали и очаквали, освенъ крахъ въ всичко и напусто челочупене.

Ний имаме нужда отъ чужда литература. Но много често тя обезпокоява и ний съ пълно право сме свикнали преди да разгънемъ нѣкой нейнъ екземпляръ, да се спремъ на името на автора, а, ако не го срѣщаме за първи пжть — да потърсимъ това на преводача. Защото мнозина сж преводачитѣ, които не сж опетнили името си въ избора на нѣкой отъ своитѣ преводи.

Много отъ преводачитѣ, които работятъ за смѣтка на роднитѣ книгоиздателства, се движатъ често отъ импулса за парипечелене и прибѣгватъ до чуждата сензационна литература и порнография.

А всичко такова се попива и дъвче съ радость, понеже отъ войнитѣ народа ни стана нетърпеливъ и търси всичко лесносмилаемо и сензационно. Добре дошло е всѣко заглавие, което може да породи разнообразни и страшни представи или весели загадки.

И колко прискръбна проява е факта, че подъ преведени трудове, които сж забранени въ тѣхнитѣ страни, срещаме поетични коментарии и мнения, сложени божемъ отъ интелигентни хора: — Прочелъ съ удоволствие(!).. Прочела на единъ дъхъ.... По виновенъ е преводача, който, съ лошия си изборъ, доказва предъ своитѣ читатели, че глупоста е сладка.

Превеждането е като пресаждане. И тоя, който не умѣе да подбира благоприятната почва за едно произведение, не бива да се залавя съ него.

Всѣки преводачъ си има своитѣ мѣста въ литературата, които му се подаватъ най лесно, и отъ които той не трѣбва да се отлжчва. На единъ му се поддава психологиченъ романъ, на другъ нѣкоя повръхностна легенда или книжле за авантюри. Но това нѣкои отъ преводачитѣ не искатъ да разбератъ, и много знаменити трудове, кждето би трѣбвало да проличи умѣнието на преводача за преразказване, сж предадени съ хиляди кухини и сухости. Такива хора заслужаватъ порицание, още повече, когато се правятъ на наивни и се развикватъ, че ги ограничаватъ въ рамки, щомъ сж уличени, че при лошото предаване на оргинала, сж изпущали цѣли редове, като незначителни или кой знае за какво.

Крайно време е вече да се отрезвѣе и тръгне по правия пжть — който ще ни изведе на добъръ край.

К. Божиловъ.

ХРОНИКА.

Честитимъ предстоящитѣ свѣтли Христови празници на нашитѣ читатели и имъ пожелаваме весело отпразнуване.

По случай щастливия находъ на нападението на Негово Величество Царя въ Арабаконакъ, на 15 т. м. на площада се отслужи благодарственъ молебенъ. Г-нъ Н. Петковъ държа речь, въ която апелира за опомняне и спиране на зачестилитѣ комплоти противъ нашитѣ държавни мжже.

Прочетена бѣ и телеграмата, която се отправя до Н. В. Царя отъ името на цѣлия градъ.

Завърна се г-нъ Д-ръ В. Диновъ, който отсжтствуваше 2 месеца отъ града. Сжщия е назначенъ за училищенъ лѣкарь при педагогическото училище.

Настоятелството на Ямболското женско дружество „Развитие" известява на почитаемитѣ ямболски гражданки и членки на дружеството, че съгласно решението на дружеството, взето на 7 м. м., откриването на изложбата—пазарь се отлага за 10 май т. г.

Основана е въ София ямболска дружба, по подобие на сжществующитѣ такива на граждани отъ другитѣ градове живущи въ столицата. До сега подобна дружба не е сжществувала, въпреки че нуждата отъ подобно сдружение, което да приобщава живущитѣ въ София ямболци, се е чувствувала отдавна.

Стенографното дружество, което винаги е държало първенство въ сьюза, благодарение на това, че училищнитѣ власти не му даватъ своята подкрепа въ по широкъ машабъ, не е могло да развие напоследъкъ достатъчно интензивна дейность.

Като се има предъ видъ значението на стенографията за културния животъ, необходимо е да му се даде по голѣма подкрепа.

Не е зле, ако читалнята при читалище „Съгласие" е отворена и по обѣдъ, за да могатъ чиновницитѣ да прекаратъ часть отъ свободното си време тамъ.

Федерацията на ямболскитѣ д-ва на запасни офицери и подофицери урежда на 25 т. м., сжбота, въ казармата на Пиринската дружина, семейна танцувална вечеринка.

Празника на залѣсяването е отпразнуванъ другаде съ доста шумъ. Главно участие въ него сж взели ученицитѣ и туриститѣ. Днесъ, когато се готви наново залѣсяването на „Кърклара Баиръ", не е зле г. лѣсничея да има предъ видъ дветѣ туристски дружества въ града ни, които могатъ да му бждатъ ценни помощници. Само че е нужно по-голѣмо старание, за да не дойдемъ пакъ до днешното положение — височината край града следъ нѣколко кратно залѣсяване е пакъ гола.

За семейсвата на починалитѣ офицери презъ войнитѣ. Умоляватъ се бащитѣ, майкитѣ, сестритѣ, близкитѣ на починалитѣ въ балканската и общоевропейската войни, офицери, да изпратятъ на адресъ бюро „Улеснение", бул. Дондуковъ, 51 София, портретитѣ имъ съ кратки биографически бележки, частьта, въ която сж служили, датата на смъртьта, чина, мѣстото гдето е убитъ, за да бждатъ помѣстени безплатно въ „възпоменателния сборникъ за падналитѣ герои". Изпращачитѣ да укажатъ адреса си, за да имъ се повърнатъ портретитѣ.

Модеренъ театъръ ще даде на 19 и 20 того художествения филмъ

Изкуство и жени

модерна драма, въ главнитѣ роли: Елена Маковска, Мария Манцинети и Карлъ де Вогтъ.

На 21, 22 и 33

Княгиня Замикова

единъ отъ най-хубавитѣ художествени филми съ прочутитѣ артисти: Кристенсенъ, Волтеръ, Шлезакъ и Нора Грегоръ.

Начало 8 1/2 часа вечерь.
Дневни 3 1/2 часа следъ обѣдъ.

КЪМЪ АБОНАТИТѢ.

Умоляватъ се г. г. абонатитѣ на вестника ни да бждатъ тъй добри и изплатятъ абонамента си, като тия отъ града го заплатятъ направо въ редакцията—ул. «Банска»—срещу еврейската баня, а тия отъ провинцията—чрезъ пощата.

Излиза отъ печатъ романа

„№ 9"

отъ известния на публиката нашъ писатель *Добри Немировъ.* Цена 40 лева. Доставя се отъ автора, ул. „Венелинъ" № 27—София.

Записвания ставатъ въ книжарницата на **В. Кръстевъ & С-ие** и печ. „Свѣтлина" — Марангозовъ — Ямболъ. 1—3

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Презъ великденската ваканция кл. „Тунджа" устройва 3 излета до Витоша, Вжча, Дрѣновския монастиръ и в. Чумерна. Нѣкои отъ излетницитѣ сж заминали на 16 т. Излета до Белмекенъ нѣма да се състои, понеже следъ нападението на Н. В. Царя, тая зона не е безопасна.

С. Кл. „Слава", ще участвува на турниритѣ въ София.

Районната секция на „Тунджа" въ гр. Елхово — „Орловъ камъкъ" напоследъкъ развива добра дейность.

Събора на Б. Т. Д. ще се състои на 3—5 т. г., въ Ст. Загора.

Презъ трудовата седмица членове на кл. „Тунджа" и арх. д-во „Диана" ще предприематъ излетъ съ научна цель до Сакара. Училищната власть, както и всѣки трѣбва да подкрепи въпросния д-ва, за да могатъ да допринесатъ нещо за упознаването на нашия край.

Купувамъ
РИЦИНОВО СЕМЕ
(КЪРЛЕЖЬ)
всѣкакви количества
ИВ. ИВ. КОВАЧЕВЪ
4-6 Бургасъ

ДАВА СЕ подъ наемъ единъ дюкянъ, състоящъ се отъ една стая и хизба, служащъ за кръчмарница, заедно съ всичкия мобелъ.
Споразумение **Гаспаръ Менасянъ**—новата гара.

Печатница „СВѢТЛИНА" — Марангозовъ
Ямболъ — ул. „Банска" — до еврейската баня.
Снабдена съ модерни шрифтове и орнаменти, печата всички книжа за учреждения, банки, търговци и други съ най-голѣма акуратность.
Печата всѣкакви книжа на езицитѣ: български, руски, славянски, френски, грьцки и еврейски (шериба).
При печатницата има и книговѣзница, кждето се подвързватъ разни книги, тевтери, тетрадки, учебници и др.
= ЦЕНИ ИЗНОСНИ. =

ЕЛХОВСКИ СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 607.

Подписаний Хр. К. Коларовъ, сждебенъ приставъ при Ямбол. Окржженъ сждъ, на II-й участъкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 4824 изданъ отъ Каваклийския Мирови сждъ на 14 августъ 1924 г. въ полза на Христо Я. Белевъ отъ гр. Каваклий, противъ Петко Георгевъ Торлаковъ, отъ с. Явузъ-дере, за 1000 ле., и др. и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, на 7 май т. г., ще продамъ въ канцеларията си въ Елхово на публиченъ търгъ следующия длъжниковъ движимъ имотъ, а именно:

Едно женско теле на 2 год., оценено за 1500 лева.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продань, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ.

гр. Елхово, 14/IV 1925 год. II Сжд. приставъ: Хр. Коларовъ

ОБЯВЛЕНИЕ Н-о 603.

Подписаний Хр. К. Коларовъ, сжд. приставъ при Ямб. Окр. Сждъ, на II участъкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ Н-о 7074, издаденъ отъ Каваклийския Мирови Сждъ на 25 ноемврий 1924 год. въ полза на Христо Я. Белевъ, отъ гр. Каваклий, противъ Георги Стояновъ I, отъ с. Свѣтлина, за 10,000 лв. лихви и др. и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското Сждопроизводство, на 7 май т. г. ще продамъ въ канцеларията си въ Елхово, на публиченъ търгъ следующия длъжниковъ движимъ имотъ, а именно:

1) Единъ конь на 8 год., червенъ, оцененъ за 8000 лева
2) Една кобила на 7 години, червена, оценена за 7000 лв.
3) (40) четиридесеть овци, оценени за 12,000 лева.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая продань, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ.

гр. Елхово, 14/IV 1925 год. II Сжд. приставъ: Хр. Коларовъ

ПРИ БѢЛИЯ НАРЦИСЪ.

При бѣлия Нарцисъ — азъ втапямъ душата си въ неговитѣ цвѣтове.

Той ми дава чистата невинность на твоята младость, о дѣвойко млада.

При бѣлия Нарцисъ — азъ свеждамъ глава. Той ме пои съ лекия дъхъ на божественото дихание.

И при неговата усмивка — молитвено скръствамъ ржце. Само *той* е чисть, о дѣвойко млада.

*

При бѣлия Нарцисъ—азъ мълча и никому не говоря. Защото: най великото, което имамъ да кажа, то е въ приноса на бѣлия Нарцисъ, който ти ми донесе, тая утринь, о дѣвойко млада.

*

При бѣлия Нарцисъ — нищо не желая. Защото: най-хубавото цвѣте стои предъ мене. Цъвнало за единичкото богатство, което имамъ въ живота — да обичамъ бѣлия Нарцисъ съ твоята искреность, о дѣвойко млада.

*

При бѣлия Нарцисъ — азъ се моля. Съ своята хубость, той ми напомня за Бога и за неговата Любовь, съ която ти ми донесе бѣлия Нарцисъ, о дѣвойко млада.

АЗЪ НЕ БЪРЗАМЪ.

— Азъ не бързамъ да пѣя моитѣ пѣсни. На кому могатъ да бждатъ тѣ нужни? На кому потрѣбни? — Когато ний имаме всѣко утро най-хубавата пѣсень на слънцето...

— Азъ не бързамъ да реда стиховетѣ си и защо? — Когато всѣки лжчъ отъ слънцето е стихъ сплетенъ въ мене?

— Азъ не бързамъ въ Пжтя и защо ли? — Когато Любовьта ни призовава на хоро — защо да не играемъ?

— Азъ не бързамъ: защото: все ще ме стигне смъртьта, преди азъ да стигна до нея — — —

ПТИЧКО МОЯ.

— Когато дойде празника, ний двама се веселимъ, птичко моя.

Тогава времето е хубаво. Слънцето ни приветствува съ Любовьта си и ний се радваме, птичко моя...

За насъ нѣма скръби. Слънцето винаги ни грѣе и ний пѣемъ двама, птичко моя.

— Когато дойде празника, въ него день си спомняме за Бога, птичко моя. Защото: Той е слава празника на душата.

А цъвне ли Пролѣтьта, ний, птичко моя, ще се молимъ на Бога, защото: тогава всички пеятъ.

— Когато дойде празника, ний пѣемъ най хубавитѣ си пѣсни.

Тогава изказваме благодарностьта си на Бога, гдето ни е научилъ да пѣемъ, птичко моя.

Г. Драгановъ.